

שהיה בירושלים בערב פסח

בין השנים תשכ"ח-תשל"ה קיימת הייתה הוראת הרבי להימנע מלהיות בירושלים בעת זמן הקרבת פסח ראשון ופסח שני. בהתוועדות אחרון של פסח תשכ"ח הביע הרבי דעתו כי מבחינה הלכתית רצוי להימנע מלהיות בירושלים בפסח שני (י"ד אייר), וכל-שכן וקל-וחומר בנוגע לפסח ראשון (י"ד ניסן, ובהוספת - נשים) - בשעות שבהן מקריבים קרבן פסח, כדי שלא להיכנס לחשש של ספק וספק-ספיקא של חיוב כרת בעקבות ההימצאות בירושלים ואי הקרבתם. - ראה תורת מנחם כרך נב עמ' 303 ואילך.

והנה ברשימת הרב ד"ר נרי' גוטל (ב'הצופה' ערב חג השבועות תשס"ב) כתב בתמיהה: "הנהגה כזו לא נודעה בירושלים עשרות ומאות שנים שלפני מלחמת השחרור".

ובכן: בספר 'הרב הקדוש מבעלזא' שראה אור בעשור להסתלקותו (מנחם אב תשכ"ז, הוצאת אור החסידות, ירושלים ת"ו) עמ' עה מסופר: "בשנת תש"ד, כאשר עלה רבינו - הרה"ק רבי אהרן מבעלזא - לארץ ישראל, הגיע לירושלים בט"ז שבט, ולאחר ימים ביקש למצוא עבורו דירה בתל-אביב. 'אם אפשר' - הוסיף, 'הייתי רוצה להיות בתל-אביב כבר בשבת הבאה'. כיון שהדבר נמשך כמה שבועות, הביע שוב את רצונו שעל-כל-פנים בפסח כבר יוכל להיות בתל-אביב.

"אחיו, הרב מבילוגריי [= אביו של האדמו"ר הנוכחי מבעלזא שליט"א], הביע השערות שרבינו לא רצה בשום אופן להישאר בירושלים בחג הפסח... כדי שלא להיכנס בחשש חיוב הקרבת קרבן פסח. שכן הנמצא במרחק ט"ו מיל מירושלים נקרא 'בדרך רחוקה', ואינו חייב לבוא לירושלים על מנת להקריב קרבן פסח". [וראה עוד שם לפני כן, שקלאוטריא של רבי שמעון סופר מערלוי בשנת תרצ"ד אודות הניסיון להקרבת קרבן-פסח באותה שנה וכו']. - וראה רשימתי "שלא להיות בערב-פסח סמוך לירושלים העתיקה" (הנהגת הרה"ק ר' אהרן מבעלזא) ב'הערות וביאורים' אהלי תורה נ"י. גליון תתלח [חג השבועות תשס"ב] עמ' 104-105.